

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7To/31/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1517010526
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tobiaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:1517010526.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tobiaša a sudcov Mgr. Iva Maruščáka a JUDr. Moniky Halkociovej, na verejnom zasadnutí, konanom dňa 27.02.2020, v trestnej veci proti obžalovanému K. W., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/13/2018 zo dňa 24.09.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. poriadku z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/13/2018 zo dňa 24.09.2019 v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovaného K. W., nar. XX.XX.XXXX v H., trvale bytom
H. XXX, okr. H.,

podľa § 285 písm. f/ Tr. poriadku o s l o b o d z u j e spod obžaloby okresného prokurátora sp. zn. 4 Pv 67/17 zo dňa 24.07.2017 pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona, ktorý mal spáchať tak, že

hoci mu z ustanovenia § 62 a nasl. Zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých predpisov vyplýva povinnosť prispievať na výživu svojho syna K. W., nar. XX.XX.XXXX a rozsah tejto povinnosti mu bol deklarovaný rozsudkom Okresného súdu Bratislava V. zo dňa 22.04.2010 sp. zn. 22P/369/2009-168 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28.09.2010 sp. zn. 11CoP/158/2010-200, ktoré nadobudli právoplatnosť dňa 21.10.2010 a vykonateľnosť dňa 03.05.2010 na bežné výživné a 16.06.2010 na zročné výživné, ktorými mu bola určená povinnosť prispievať na syna K. W. výživným vo výške 120,- eur mesačne vždy do 15-tého dňa v mesiaci vopred k rukám matky K. W., teraz P., si túto povinnosť v období od júla 2012 do januára 2017 plní nepravidelne, pričom neuhradil bežné výživné v mesiacoch júl 2012, august 2013, jún, júl, august 2014, august 2015, jún 2017, čím na bežnom výživnom vznikol dlh vo výške 840,- eur,

pretože trestnosť činu zanikla.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom samosudca Okresného súdu Humenné zo dňa 24.09.2019 sp. zn. 3T/13/2018 uznal obžalovaného K. W. vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

hoci mu z ustanovenia § 62 a nasl. zák. č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých predpisov vyplýva povinnosť prispievať na výživu svojho syna K. W., nar. 10.10.2001 a rozsah tejto povinnosti mu bol deklarovaný rozsudkom Okresného súdu Bratislava V. zo dňa 22.04.2010 sp. zn. 22P/369/2009- 168 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28.09.2010 sp. zn. 11CoP/158/10-200, ktoré nadobudli právoplatnosť dňa 21.10.2010 a vykonateľnosť dňa 03.05.2010 na bežné výživné a 16.06.2010 na zročné výživné, ktorými mu bola určená povinnosť prispievať na syna K. W. výživným vo výške 120,-€ mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred do rúk matky K. W., teraz P., si túto povinnosť v období od júla 2012 do januára 2017 plní nepravidelne, pričom neuhradil bežné výživné v mesiacoch júl 2012, august 2013, júl, august 2014, august 2015, čím mu na bežnom výživnom vznikol dlh vo výške 600,- €.

Za to mu podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona za použitia § 36 písm. b/, § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona uložil trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) mesiacov, výkon ktorého mu podmienene odložil podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona a určil mu skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona. Súčasne mu podľa § 50 ods. 2 Tr. zákona za použitia § 51 ods. 4 písm. d/ Tr. zákona uložil povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné.

Proti uvedenému rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný K. W., v dôvodoch ktorého pri konštatovaní jednotlivých výrokov napadnutého rozsudku uvádza, že podľa jeho názoru okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a v dôsledku toho tak nesprávne právne posúdil jeho konanie a nesprávne vo veci rozhodol vo výroku o vine a treste. Jeho zistenia sú nejasné a neúplné a okresný súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Poukazuje na svoju výpoveď a výpoveď svedkyne - poškodenej K. P. a uzatvára, že medzi ním a svedkyňou P. bola dohoda, že výhradne len počas letných prázdnin jej nemusí prispievať na výživné, keďže v tom čase bol maloletý K. pri ňom a ten ho vyživoval aj nad rámec výšky mesačného výživného. Aj napriek vyššie uvedenému, predmetný dlh na výživnom v plnom rozsahu uhradil, v čase ešte pred konaním hlavného pojednávania, teda dňa 24.09.2019, s čím sa okresný súd nevysporiadal. Predložil aj výpis z bankového účtu svedčiaci o úhrade dlžného výživného. Mal za to, že súd nedôrazne uplatnil v jeho prípade zásadu in dubio pro reo a nevysporiadal sa s rozpormi, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania, navrhol preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b/ alebo písm. c/ Tr. poriadku a podľa § 322 ods. 1 Tr. poriadku vec vrátil súdu na nové konanie a rozhodnutie, prípadne aby krajský súd sám rozhodol postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku a ho spod obžaloby oslobodil.

Krajský súd na podklade podaného odvolania preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktorým predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Prvostupňový súd v predmetnej veci vykonal rozsiahle dokazovanie a v dôvodoch rozsudku poukázal na výpoveď obžalovaného K. W. a poškodenej K. P.. Skutkovú vetu o výške dlžného výživného ku dňu jeho rozhodnutia oproti podanej obžalobe prokurátorom upravil v zmysle listinných dôkazov, ktoré predložil obžalovaný a pravdivosť ktorých potvrdila aj svedkyňa P. tak, že považoval za uhradené výživné aj v mesiaci jún 2014 a jún 2017. Výšku dlžného výživného ustálil na sumu 600,- eur. Z obsahu spisu neplynie, aby prvostupňový súd v čase jeho rozhodovania predmetným rozsudkom, teda na hlavnom pojednávaní konanom 24.09.2019 disponoval informáciou, na ktorú poukazuje obžalovaný v dôvodoch svojho odvolania, teda že obžalovaný zvyšok dlžného výživného vo výške 600,- eur uhradil a vyjadrenie svedkyne P., ktoré bolo doručené Okresnému súdu Humenné dňa 28.08.2019, konštatuje, že obžalovaný dlžné výživné neuhradil. V spise pred vyhlásením rozsudku sa teda nenachádza ani obžalovaným spomínaný doklad, svedčiaci o úhrade dlžného výživného vo výške 600,- eur a vychádzajúc zo všetkých dôkazov nachádzajúcich sa v predmetnom spise pred vyhlásením rozsudku, najmä listinných dôkazov svedčiacich o úhradách výživného, bolo rozhodnutie súdu prvého stupňa zákonné a správne a tiež aj náležite odôvodnené.

Z listinných dôkazov prečítaných na hlavnom pojednávaní ako aj z výpovedí obžalovaného a svedkyne P. vyplynulo oproti podanej obžalobe, že obžalovaný uhradil výživné aj za mesiace jún 2014 a jún 2017 vo výške po 120,- eur, teda celkove 240,- eur. Z predmetného obdobia tak zostalo neuhradené výživné za mesiace júl 2012, august 2013, júl, august 2014, august 2015 vo výške 600,- eur.

Obžalovaný spolu s odvolaním, v ktorom konštatoval úhradu aj zvyšku dlžného výživného v sume 600,- eur, predložil výpis z účtu vedenom v B. D., z ktorého plynie, že dňa 24.09.2019 bolo uhradených 600,- eur, ako dlh na bežnom výživnom pre K. v prospech účtu, ktorým disponuje svedkyňa P.. Na verejné zasadnutie konané dňa 06.02.2020, ktoré sa však z dôvodu neúčasti obžalovaného nemohlo vykonať, krajský súd predvolával svedkyňu K. P., táto svoju neúčasť ospravedlnila podaním, ktoré bolo doručené Krajskému súdu v Prešove dňa 20.01.2020, kde konštatuje, že dňa 24.09.2019 jej bolo z účtu A. W. (manželky obžalovaného) uhradené dlžné výživné v sume 600,- eur. Súhlasí s uhradením dlžnej čiastky 600,- eur a zvyšnú časť nepožaduje, preto pokladá dlžné výživné zo strany otca za splatené. Svoju neúčasť ospravedlnila práceneschopnosťou a zlým zdravotným stavom, ktorý jej neumožňoval cestovať, čo doložila aj rozhodnutiami Sociálnej poisťovne a lekárskymi správami. Z jej výpovedi v prípravnom konaní, ale aj pri jej výsluchu pred dožiadaným súdom Okresný súd Bratislava II. plynie, že syn núdzou netrpel, starala sa o neho ona, švagriná aj babka.

V zmysle § 86 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, trestnosť trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 zaniká, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.

Keďže výživné v rozsahu určenom prvostupňovým súdom obžalovaný uhradil skôr, ako sa prvostupňový súd odobral na záverečnú poradu, trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky, mohol krajský súd konštatovať, že trestnosť prečinu zanedbania povinnej výživy v tomto prípade zanikla.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, teda napadnutý rozsudok postupom podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku zrušil a obžalovaného K. W. oslobodil podľa § 285 písm. f/ Tr. poriadku spod obžaloby okresného prokurátora, sp. zn. 4Pv 67/17 zo dňa 24.07.2017, pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona, ktorý mal spáchať tak, ako je uvedený v obžalobe okresného prokurátora, so záverom, že trestnosť činu zanikla.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.